
Białaczów, st. 3, gm. loco, woj. piotrkowskie, AZP 76-59/7

Informator Archeologiczny : badania 32, 258

1998

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach
dozwolonego użytku.

OKRES NOWOŻYTNY

Banie, gm. *loco*, woj. szczecińskie - patrz: późne średniowiecze

BIAŁACZÓW, st. 3, gm. *loco*, woj. piotrkowskie, AZP 76-59/7

- dwór na kopcu (XIV-XVIII w.)

Ratownicze badania wykopaliskowe, przeprowadzone we wrześniu i październiku przez Janusza Pietrzaka („ARCHEOGRAF”, mgr Paweł Zawilski, Łódź). Finansowane przez PSOZ. Drugi sezon badań. Przebadano powierzchnię 30 m².

Prace miały charakter uzupełniający w stosunku do badań prowadzonych w 1997 roku. Przedsięwzięto je w związku z wstępnymi działaniami zmierzającymi do zabezpieczenia pozostałości murowanego dworu, które miały na celu zatrzymanie procesu dalszej dewastacji ruin oraz poprawy ich stanu przez likwidację najbardziej zagrażających ubytków w substancji murów. W toku prac ziemnych związanych z działaniami murarsko-konserwatorskimi odsłonięte zostały korony reliktów murów przewidzianych do rekonstrukcji. Wykopy te wykonano metodami archeologicznymi. Usunięto również hałdę ziemi zasypującej część jednego z pomieszczeń dworu. Łącznie przebadano powierzchnię około 30 m². Pozyskano nieliczny materiał zabytkowy. Są to przede wszystkim ułamki ceramiki naczyniowej oraz fragmenty szklanych butelek i gąsiorów. Uzyskane obserwacje nie zmieniły ustaleń poczynionych w pierwszym sezonie prac. I tak początki użytkowania obiektu sięgają XIV wieku i wiążą się z Odrowążami, którzy później przyjęli nazwisko Białaczowscy. Zachowane do dziś na kopcu relikt murowanego budynku są późniejsze, tak że początki jego istnienia odnieść można ogólnie do XVI wieku. Do rozbudowy budynku doszło zapewne w XVII wieku. Możliwe, iż budowę (a przynajmniej rozbudowę) obiektu łączyć można z rodziną Kochanowskich herbu Korwin.

Wyniki badań zostaną opublikowane w „Łódzkich Sprawozdaniach Archeologicznych”.

Bielsko-Biała, ul. Kręta, st. 32, gm. *loco*, woj. bielskie, AZP 107-48/48 - patrz: późne średniowiecze

Bielsko-Biała, ul. Piwowska, st. 32, gm. *loco*, woj. bielskie, AZP 107-48/48 - patrz: późne średniowiecze

Biskupiec, st. 1, gm. *loco*, woj. olsztyńskie - patrz: późne średniowiecze

Bledzew, st. 45, gm. *loco*, woj. gorzowskie, AZP 49-13/66 - patrz: późne średniowiecze

Bocheń, st. 16 (Strugienice, st. 4), gm. Zduny, woj. skierniewickie, AZP 59-55/25 - patrz: wczesne średniowiecze

Borsuki, st. 15, gm. Sarnaki, woj. białkopodlaskie, AZP 55-86/20 - patrz: późne średniowiecze

Brzeźno, st. 1, gm. Nidzica, woj. olsztyńskie, AZP 29-61/1 - patrz: wczesna epoka brązu